

V 80. letech (minulého století) brněnská skupina Poutníci přiblížila svým novátorským přístupem bluegrass široké obci našeho folkového publika. Oslovovala poněkud nebluegrassovými písněmi, v brilantní interpretaci charakteristické zdvojenými banji, mandolínami, kytarami, s údernou dvanáctistrunkou i nezapomenutelnými dvěma saxy, se střídáním tří barevně i výrazově odlišných mužských hlasů a charismatickým sólovým zpěvákem v čele. V roce 1987 vydali první velkou desku s názvem **Poutníci**.

Úspěchy i v zámoří ověřená "zlatá sestava" se v roce 1990 do historie zapsala ještě albem **Chromí koně**

, pro mnohé pamětníky doposud nepřekonaným. Po odchodu Roberta Křesťana, Luboše Maliny a Jiřího Plocka Poutníci pod stejnou značkou v obměňovaných sestavách natáčeli dál. Každá z dalších čtyř řadovek, poměřována prvními dvěma, potvrzovala potvrzené, neboť nic neztratili ze zpěvnosti písní a nástrojové interpretační brilantnosti. Ale chybění výrazné osobnosti

Křesťanova formátu časem odsunulo zájem o tvorbu Poutníků zpět do užší bluegrassové posluchačské obce. Mimo ni jsem často slýchávala: "*Poutníci? Jsou dobří, ale už to není ono, už se nevyvíjejí*". V roce 2003, po šestileté přestávce, během níž se sestava výrazně omladila, nahráli CD

Smích a pláč

a pochybovačům ukázali, že to s těmi stojatými vodami tak docela pravda není. Svě aktuální album pojmenovali téměř shodně jako to první, jednoduše

Poutníci 2006

. Copak asi chtěli tímto názvem v 36. roce své existence posluchačům naznačit?

Album se natáčelo v září a říjnu 2006 ve Vyšším Brodě ve studiu AV Servis za zvukové režie Honzy Friedla, pod aranžemi jednotlivých písní a hudební režii jsou podepsáni Poutníci sami. Nahrávala sestava v obsazení: Jan Máca - sólová šestistrunná kytara, doprovodná dvanáctistrunná kytara, kytarový syntezátor, mandolína, zpěv, Zdeněk Kalina - sólový zpěv (a na koncertech dvanáctistrunná kytara), Jiří Mach - sólový zpěv, mandolína, Peter Mečiar - banjo, elektrické banjo, dobro, pedálová steel kytara a Jiří Karas Pola - sólový zpěv, kontrabas. Již výčet použitých instrumentů v rukou mladíků Honzy Máci a nejnovějšího člena Petera Mečiara napovídá, že se poutnická interpretace poněkud proměnila, ovšem na první poslech je neomylně rozpoznatelná, i volba repertoáru si zachovává charakteristické kvalitativní rysy.

Základním stavebním prvkem vždy byly, a na CD také jsou, napadnuté melodie. Z celkového počtu třinácti skladeb jich jedenáct napsal Jiří Karas Pola, dvě jsou převzaté od žijícího klasika

americké country Krise Kristoffersona. Texty pocitové, příběhové a přemýšlivé dodali renomovaní mistři slov - věrný textař a někdejší poutnický spíkr Josef Prudil, hudební publicista a muž renesančních vlastností Milan Jablonský, pozadu nezůstali ani Karel Plotěný a Tomáš Choura. Jednou básní "přispěl" bard poezie 2. poloviny 19. století mistr Jan Neruda (jestlipak kdy tušil, že je v Americe tráva modrá), upravenou Jiřím Polou, který si také napsal jeden text přímo na tělo.

V pěveckých partech se střídají či doplňují tři barevně rozličné mužské hlasy: "Rodinné stříbro" - sonorní znělý bas Zdeňka Kaliny, v kontrastu k němu lyrický tenor hlavního zpěváka Jiřího Macha a zastřený chraplák Jiřího Poly s citem pro obsah a náladu písně, nejvíce se blíží autorskému zpívání. Aranže jsou i v detailech promyšlené a z koncertů víme, že pocházejí z vynalézavé kuchyně všestranného instrumentalisty Honzy Máci, všechny skladby jsou jako celek interpretačně precizní. Nepřeslechneme zvonivou i úsečnou mandolínu a výtečné dynamické zurčivé banjo Petera Mečiara, velkého objevu CD. Ovšem v polovině skladeb Peter obohacuje skladby o houpavé tóny dobra a v countryovkách se přidává i tajemný zvuk steel kytary. Hravá a vtipná sóla kytary Honzy Máci a jeho kytarový syntezátor, který nenápadně probleskoval již na minulém albu, s invencí podtrhují zásadní posun ve výrazových prostředcích kapely směrem k newgrassovým a countryovým vodám.

Dramaturgie zařadila na úvod čerstvou bluegrassovou odpichovku *I železo se musí kout s Kalinou a Machem*. Reminiscenci do ranného období Poutníků,

Máš jen svůj plán

, už kdysi Pola nazpíval s Fragmentem. Instrumentálka

Waltz For Debbie

se v ní objevuje jako vložená mezihra a působí tanečním rytmem kontrastně k textu o partnerském nepochopení. Hluboký hlas Zdeňka Kaliny jen podtrhuje temnost a zlověstnost

Krásné barakudy (Killer Baraccuda

) Krise Kristoffersona, tato píseň se objevila na LP Poutníci live z roku 1991. V novinkové

Tak jsem se ptal

si Poutníci odpovídají, proč ani po šestatřiceti letech nepřestávají pokoušet múzy. Kupodivu ji nezpívají dlouholeté opory Kalina nebo Pola, ale nepamětník Jiří Mach. Jiří byl matkou přírodou obdarován lahodně čistým jasným tenorem a především písně plné mladického elánu jsou pro něj jak stvořené (

Má dívko, Velký vůz

). Ale nejvíc mě přesvědčil prožitkem v citlivě zhudebněné Nerudově milostně obdivné básni

Fata Morgana

, v archaickém jazyce předminulého století. Pocity

Vlna za vlnou

v Machově podání je básnickým secesním obrazem, možná více napětí by si zasloužila

Šifra mistra Leonarda

. Jiří Pola umí vystihnout sdělení písně, je uvěřitelný v autobiografickém úsměvném reggae

Já

Poutníci z roku 2006

Napsal uživatel Džexna
Středa, 24 Leden 2007 04:00

stárnu

či v posmutnělých

Šatech na ramínkách

o bolestném rozchodu s ženou. Zásahem do černého je druhá Kristoffersonova

Poslední jízda (Casey's Last Ride)

s lahůdkovou Mečiarovou steel kytarou a v Kalinovi našla ideálního interpreta. Ve svěží

bluegrassovce

Vítr vál

, která CD optimisticky uzavírá, se sejdou všichni tři zpěváci a rozsvítí své hlasy i ve společném vokálu.

Booklet v základní bílé barvě nabízí všechny potřebné informace, autorství skladeb, texty písní a foto skupiny uprostřed trávy, kupodivu zelené. Poutníci děkují i řadě sponzorů, za jejichž přispění si mohli CD sami vydat. I to něco napovídá o Poutnících v roce 2006. Jakoby znovu stáli na startovní čáře. Na modré cedéčko typickou červenou stopou otiskli svou současnou podobu muziky bluegrassových nástrojů, dokázali skloubit své nejlepší tradice, interpretační um a zkušenost s nápady a svěžím projevem. CD Poutníci 2006 považuji za zprávu o současnosti skupiny, za zlomové vykročení vpřed a věřím, že kromě příznivců moderní podoby bluegrassu může album opět oslovit širší obec posluchačů folku a country.

Poutníci 2006, vlastním nákladem, 2006, celkový čas 42:57

I železo se musí kout, Máš jen svůj plán, Krásná barakuda, Tak jsem se ptal, Vlna za vlnou, Já stárnu, Fata Morgana, Má dívka, Šaty na ramínkách, Velký vůz, Šifra mistra Leonarda, Poslední jízda, Vítr vál

<http://www.poutnici.cz/>